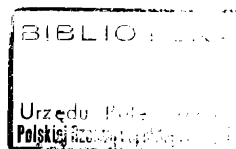

10 listopada 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

B66b 7/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16718.

Kl. 35 a 7/08

Kellner & Flothmann Gesellschaft mit beschränkter Haftung
(Düsseldorf, Niemcy).

Łącznik klatki z liną wyciągową.

Zgłoszono 22 maja 1931 r.

Udzielono 6 lipca 1932 r.

Pierwszeństwo: 23 stycznia 1931 r. (Niemcy).

Jak wiadomo, w kopalniach stosuje się przy wyciąganiu linowem przyrządy, które służą do wyrównywania długości lin i do nastawiania wysokości klatek. Takie przyrządy posiadają jednakże pewne wady, jak np. wielki ciężar, większą długość użytkową i są kłopotliwe w użyciu. Stosunkowo wysokie są również koszty wykonania tych znanych przyrządów, a oprócz tego pozwalają one na niezbędne dokładne nastawienie tylko w niedostatecznym stopniu.

Przedmiotem wynalazku jest łącznik między klatką i liną, który nie posiada tych wad. Łącznik według wynalazku zajmuje tylko taką długość użytkową, jaka jest po-

trzebna do wyrównania długości liny. Ciężar własny posiada bardzo mały. Wyrównywanie długości liny odbywa się z taką samą dokładnością, jak przy najbardziej złożonych znanych przyrządach, jednakże w prostszy i pomimo to w bezwzględnie pewniejszy sposób dzięki użyciu dostosowanych wkładek.

Na rysunku są uwidocznione dwie postacie wykonania przedmiotu wynalazku, fig. 1 — 5 przedstawiają jedną postać wykonania łącznika w rozmaitych widokach, częściowo w przekroju, fig. 6—9 — drugą postać wykonania w podobnych widokach.

Na fig. 1 i 2, łącznik między klatką i liną wyciągową składa się z trzona głównego 1, dwóch ogniw 2, ogniwa 3 i dwóch ogniwek 4, zapomocą których ogniwo 3 jest zamocowane przegubowo zapomocą sworzni 5' i 5" z chomątem 7 liny. Trzon główny 1 również jest połączony przegubowo z obydwoma ogniwami 2 zapomocą sworzni 5. Połączenie między stanowiącymi właściwy łącznik ogniwami 2 i 3 następuje zapomocą czopów 6. Ogniwa 2 i 3 są zaopatrzone w podłużne wycięcia 9, tak że powyższe ogniwa mogą się przesuwac względem czopu 6. Na fig. 1 i 2 łącznik jest przedstawiony w stanie wyciągniętym, przyczem końcowe sworznie 5 i 5' ogniw 2 i 3 znajdują się w największej od siebie odległości. Na fig. 3 i 4, odstęp między sworzniami 5, 5' jest w ten sposób zmniejszony, że wkładki 8, które według fig. 1 i 2 znajdują się w wycięciach ogniw 2, wkłada się po przesunięciu wgórę ogniw 2 wraz z czopami 6 w utworzoną dolną część wycięcia 9 ogniwa 3. Na fig. 3 w celu skrócenia ogniwa 4 w ogniwo 3 wstawia się wkładki 8. Na fig. 4 uwidoczniono skrócenie odległości między sworzniami 5 i 5' przez umieszczenie wszystkich wkładek 8 w wycięciu 9 ogniwa 3. Ażeby wkładki 8 nie mogły wypaść z wycięć ogniw 2 i 3 łącznika, między poprzeczką 6 i sworzniem 5 ogniw 2 są umieszczone po obu stronach żeberka 10. Przez użycie dowolnej liczby wkładek 8 np. dziesięciu, można ustalić dokładnie odstęp klatki od liny wyciągowej. Można również w najprostszy sposób wyrównywać występujące długości lin. Należy w tym celu odciążyć miejsce połączenia, przyczem po usunięciu żeberka 10 można łatwo przełożyć wkładki 8.

Na fig. 6 i 7 jest przedstawiona w widoku bocznym i w przekroju druga postać wykonania wynalazku, która pod każdym względem odpowiada postaci wykonania według fig. 1—5, a tem tylko różni się od niej, że ogniwo 4 i jedno ogniwo 3 łącznika

są usunięte. Brakujące wycięcie 9 w ogniwie 3 jest wykonane w samym chomacie 7 liny. Wkładki 8, tak samo wstawia się w szczelinę 9 chomata (fig. 8 i 9), jak w pierwszej postaci wykonania, i w ten sposób można zmniejszać odległość między sworzniem 5 i chomatem 7.

Równe ustawienie wkładek 8 (fig. 6—9) w wycięciu chomata 7 osiąga się zapomocą wkładek 11.

Przez zmniejszenie grubości wkładek 8 można zwiększyć dokładność nastawiania, przyczem wkładki 8 mogą być jeszcze cieńsze, niż to uwidoczniono na rysunku.

Wycięcie 9 (fig. 6—9) w chomacie 7, można również wykonać w samym trzonie głównym 1, przez co otrzymuje się mniejszą długość łącznika według fig. 1 do 5. Kształt samych ogniw może być dowolnego rodzaju, a także można usunąć żeberka 10, gdy wkładki 8 zostaną tak wykonane, aby nie mogły wypadać z wycięcia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łącznik między klatką i liną, znamienny tem, że jest zaopatrzony we wkładki (8), które zakłada się w wycięcia ogniw do wyrównywania długości lin i do nastawiania wysokości klatek.

2. Łącznik między klatką i liną, składający się z dwóch ogniw, połączonych z jednej strony zapomocą sworzni z głównym trzonem klatki, a z drugiej strony za pośrednictwem sworzni z ogniwkami z chomatem liny, znamienny tem, że powyższe ogniwa (2, 3) posiadają podłużne wycięcia (9) i połączone są ze sobą przegubowo czopami (6).

3. Łącznik według zastrz. 1, znamienny tem, że w wycięciach ogniw (2) są wstawione dowolnej grubości wkładki (8), które w celu skrócenia odległości między sworzniami (5 i 5') wkłada się w potrzebnej liczbie w wycięcie (9) ogniwa (3) poniżej czopów (6).

4. Łącznik według zastrz. 1, znamien-
ny tem, że wycięcie (9) jest wykonane bez-
pośrednio w chomacie (7).

5. Łącznik według zastrz. 1, znamien-
ny tem, że wycięcie (9) jest wykonane w
trzonie głównym (1).

6. Łącznik według zastrz. 1—4, zna-
mienny tem, że posiada żeberka (10), u-

trzymujące wkładki (8) w wycięciach
(9).

Kellner & Flothmann
Gesellschaft mit beschränkter
Haftung.

Zastępca: Inż. M. Zoch,
rzecznik patentowy

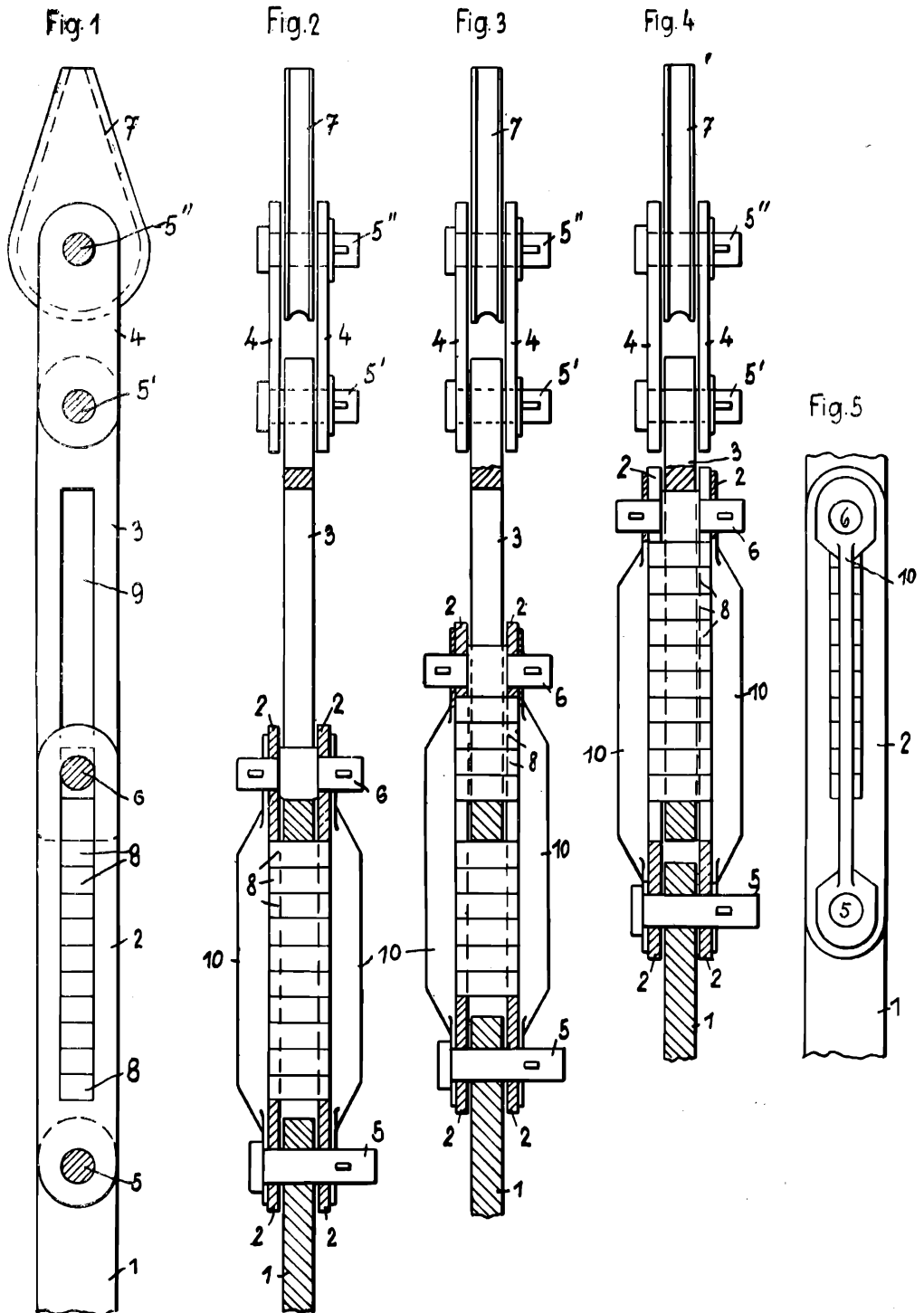

Fig.6

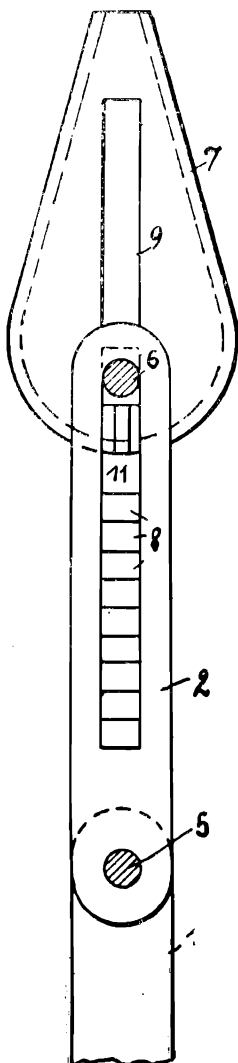

Fig.7

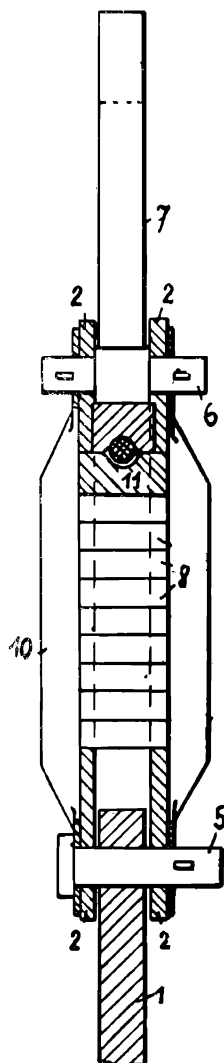

Fig.8

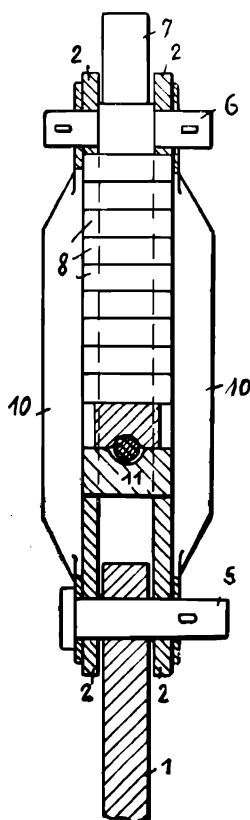

Fig.9

